Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	3To/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6717010105
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2018:6717010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Alojza Palaja, v trestnej veci obžalovaného S. D., pre prečin porušovania domovej slobody § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 14. marca 2018 odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 28.8.2017 sp. zn. 4T/44/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. D. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 28.8.2017 sp. zn. 4T/44/2017 bol obžalovaný S. D. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
v čase okolo 23.50 hod. dňa 23.03.2014 v meste U., okr. U. na ul. N. č. XX, neoprávnene vnikol do bytu nachádzajúceho sa na prízemí a to tak, že neznámym predmetom vypáčil uzatvorené plastové okno, cez ktoré vošiel dovnútra, následne z kuchyne odcudzil voľne položené veci, a to akumulátorovú skrutkovačku zn. FERM, príklepovú vŕtačku zn. BLACK&DECKER a priamočiaru pílu zn. EXTOL, spolu v celkovej hodnote vo výške 80,- €, ktoré vložil do čiernej plátenej tašky, ktorú však nechal na posteli v inej izbe z dôvodu, že ho vyrušil nájomca bytu N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., A. č. XX, v tom čase bytom U., ul. N. č. XX, ktorému tieto veci patrili, čím takto svojim konaním spôsobil majiteľovi bytu R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. R. H., H. XXX/X, škodu poškodením okna vo výške 52,80 €.
Za to bol obžalovanému uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m), h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému S. D. a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/68/2015-55 zo dňa 17. 02. 2016, právoplatným dňa 30. 03. 2016, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 0T/67/2015-580 zo dňa 09. 07. 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/103/2015 zo dňa 26. 11. 2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 22 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach zostávajú trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/68/2015 zo dňa 17.02.2016, právoplatný dňa 30.03.2016 a rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 0T/67/2015 zo dňa 09.07.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/103/2015 zo dňa 26.11.2015, nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 52,80 €.
Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajkyne odvolanie obžalovaný S. D. a to do výroku o výške trestu. Namietal jednak tú skutočnosť, že súd prvého stupňa vo výroku o treste zrušoval už skôr zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 67/2015, hoci tento už bol skôr zrušený a to práve trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 68/2015, pretože to vyplýva z odpisu z registra trestov. Taktiež podľa jeho presvedčenia odporuje súdnej praxi aj to, aby súd prvého stupňa vo výroku o treste nezrušil všetky existujúce výroky o treste z rozhodnutí, ktoré boli vydané odo dňa spáchania skutku do dňa vyhlásenia rozsudku a vyslovil názor, že zrušovaný mal byť aj výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 51/2016, kde bol obžalovanému uložený neprimeraný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne. Záverom, vzhľadom na vyššieuvedené, navrhol obžalovanému uložiť miernejší trest a to na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, nakoľko takto uložený trest plní svoj účel. Okrem toho tiež poznamenal, že súd prvého stupňa dostatočne neodôvodnil z akého dôvodu postupoval pri ukladaní súhrnného trestu.
Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného predniesla návrh v súlade s písomným vyhotovením a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom, ktorý je uvedený v odvolaní. Obžalovaný sa k jej návrhu pripojil.
Krajský prokurátor považoval prvostupňové rozhodnutie za správne a zákonné a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.
Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.
Aj keď odvolanie obžalovaného smerovalo len do výroku o treste, odvolací súd poznamenáva, že ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por. a súd toto vyhlásenie podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal, ako v tomto prípade) aj s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesenie, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná - § 183 ods. 2 Tr. por.) obžalovaný nemôže následne právne účinne odvolaním napadnúť výrok o vine rozsudku, ktorý bol po takomto dokazovaní vyhlásený súdom prvého stupňa. Odvolací súd v takom prípade, ak obžalovaný odvolanie podá, nemôže v zmysle § 317 ods. 1 veta prvá Tr. por. preskúmať výrok o vine v napadnutom rozsudku, teda nemôže podrobiť revíznej povinnosti prvostupňovým súdom zistený - priznaný skutkový stav veci, ani jeho právne hodnotenie.
Ako je už vyššieuvedené v danom prípade sa odvolací súd zaoberal len skutočnosťami, ktoré namietala obhajoba, teda preskúmal len výrok o treste.
Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.
Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.
Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.
Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.
Podľa § 36 písm. l) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je, že páchateľ sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa písm. n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.
Podľa § 37 písm. h) Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal viac trestných činov a podľa písm. m) bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,
Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.
Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.
Z obsahu rozsudku prvostupňového súdu možno zistiť, že obžalovaný S. D. bol podľa lustrácii v registri priestupkov MV SR od 22. 1. 2014 doposiaľ 28-krát postihnutý za priestupok a z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Predmetného protiprávneho konania sa dopustil 23. 3. 2014, teda pred vyhlásením odsudzujúceho rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 67/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 103/2015. Keďže trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 68/2015 z 30. 3. 2016 bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia trestného rozkazu sp. zn. 0T 67/2015, v danom prípade prichádzalo do úvahy ukladať súhrnný trest odňatia slobody tak, ako to urobil prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, čo sa týka ukladania súhrnného trestu odňatia slobody je vyčerpávajúce a aj správne a preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k takému postupu. Jediným, avšak len formálnym pochybením, zo strany prvostupňového súdu bolo a to odvolací súd dáva za pravdu obhajobe, že v napadnutom rozhodnutí nemalo byť uvedené aj zrušenie rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 67/2015, pretože toto rozhodnutie bolo zrušené trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 68/2015 zo dňa 17. 2. 2016, právoplatným dňa 30. 3. 2016. Ide však, ako je už vyššieuvedené, len o formálne pochybenie, na základe ktorého odvolací súd nepovažuje za potrebné v tomto smere prvostupňové rozhodnutie meniť.
Čo sa týka uloženého trestu odvolací súd zdôrazňuje, že trest, ktorý uložil súd prvého stupňa obžalovanému, bol správny a zákonný a vychádza z ust. § 194 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ako aj z ustanovení, ktoré sa týkajú ukladania trestu, či už ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl. alebo § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa u obžalovaného vzhliadol dve poľahčujúce a dve priťažujúce okolnosti, pričom k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. možno mať určité výhrady, nakoľko samotné priznanie a oľutovanie, resp. urobenie vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, nezahŕňa aplikáciu ust. § 36 písm. n) Tr. zák. pri ukladaní trestu. Keďže v danom smere okresný prokurátor odvolanie nepodal, odvolací súd v neprospech obžalovaného rozhodnúť nemohol. Trest, ktorý uložil súd prvého stupňa a to vo výmere 18 mesiacov zodpovedá všetkým atribútom, ktoré Tr. zákon s ukladaním trestu spojuje a je potrebný tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie na splnenie účelu takto uloženého trestu.
Správny bol aj výrok súdu, ktorým obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.
Vzhľadom na vyššieuvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.